

TRUYỆN NGẮN TRĂM CHỮ

Steven N.

HÌNH NHÂN

Thằng Út cứng bị đụng xe chết; thương con đứt ruột bà thỉnh thầy cầu siêu và đốt vàng mã không tiếc nào là: nhà, xe, tiền âm phủ cả hình nhân nữ nữa. Thầy thương bà nhưng biết nói không lay chuyển được bèn dụng công. Bất thần ợ, ngáp, lắc lư nhập đồng khóc tu tu:

- Mẹ hại con rồi! Số con chuẩn bị đầu thai thì bị nữ nhân giữ lại và phải kê khai số tài sản mẹ gởi cho.

Bà thất kinh hồn vía sụp lạy:

- Trăm sự nhờ thầy cứu độ cho!

Thầy xuất đồng bảo:

- Từ đây về sau đừng đốt vàng mã nữa, tiền đó bố thí thì có phước đức.

- Bạch thầy con sẽ vâng lời thầy!

LÒ SÁT SANH

Chú bé mày mò trên Net vô tình xem một đoạn phim về lò mổ từ đó chấn động tâm nên từ chối ăn thịt. Mẹ chú cứ nài nỉ:

- Miếng sườn ngon lắm, con ăn cho chóng lớn!

- Con không ăn đâu mẹ, ghê lắm! Người ta cắt cổ, đập con vật cho chết. Con thấy đau đớn vô cùng!

Người mẹ vẫn nài nỉ:

- Mẹ cũng biết nhưng con còn nhỏ phải ăn thịt mới đủ dinh dưỡng.

- Oh! Mẹ sai rồi trên Net người ta chỉ dẫn không thịt cũng đủ dinh dưỡng, vẫn khoẻ mạnh như thường.

Người mẹ đuối lý không nói gì thêm, từ đó về sau cả nhà đều không ăn thịt nữa.

NÓI VẬY CHỨ KHÔNG PHẢI VẬY

Bang nghèo dân khổ, ấy vậy mà triều đình cho chí hương ấp sống xa hoa, xà xẻo tàn bạo. Thấy lòng người oán hận, triều đình bèn xuống lệnh:

- Cấm xà xẻo, hà hiếp dân! sẽ nghiêm trị không phân biệt thân-sơ hay lớn-nhỏ!

Có người tin thật bèn gom góp tài liệu chứng cứ đưa ra toà; nào ngờ hôm sau bị bắt bỏ tù vì tội: Nói xấu quan, chia rẽ triều đình, âm mưu phản động...

Ngày ra tòa dân dự khán rần rần phản đối, người ta bảo nhau rằng:

- Nói vậy chứ không phải vậy!

TIỀN KHÔNG CỨU NỔI

Hắn vốn nghèo nhưng rồi thời vận thay đổi, phát giàu lên; kể từ đó vung tiền ăn chơi cho bố nhưng ngày khốn khó. Bạn cũ dần xa, bạn xu thời kéo đến. Chúng bày ra những trò phá tán. Cha mẹ thấy vậy khuyên:

- Tích đức phòng thân.

Hắn trả lời:

- Khi mình nghèo có ai cho mình đâu, ngu sao đem tiền bố thí!

Ngày tháng qua mau, những trận chơi thâu đêm suốt sáng cứ thế. Một hôm bất chợt ho ra máu, hắn đi khám bệnh thì bác sĩ bảo ung thư kỳ cuối. Hắn trở về như điên loạn lên, đập phá, khóc la, tung từng nắm tiền:

- Ta giàu thế này, muốn gì được nấy vậy mà giờ tiền cũng không cứu nổi!

TÂM VÔ THƯỜNG

Hai họ vốn giàu sang có tiếng, ngày cháu đích tôn ra đời ai ai cũng mừng vui, bao yêu thương dồn hết vào nó. Lớn lên một chút rất khôi ngô mọi người tràn đầy hy vọng:

- Cháu của tôi sẽ làm rạng danh dòng họ!

Lúc trưởng thành mọi người mai mối cho nó toán những đám tương xứng nào ngờ một hôm nó dẫn bạn trai về rồi bảo:

- Con sẽ lập gia đình với người này.

Tức thì giông bão nổi lên, xưa thương bao nhiêu thì giờ thất vọng bấy nhiêu. Người cha hét lên:

- Cút xéo đi, tao không có người con như mày!

Họ hàng thì bảo:

- Gã biến thái này không phải cháu chúng tôi!

ĐỀU PHẢI CẢ

Vùng chân trời xa kia nổi tiếng trù phú phong nhiêu, thiên nhiên khoáng dã, tư do... dân tứ chiếng giang hồ, bá tánh trăm họ kéo về lập nghiệp. Mỗi giống dân có đặc tính riêng của mình vì thế đôi khi cũng xảy ra xích mích. Có người bảo:

- Bọn dân kia lười biếng, ăn vạ, trộm cắp và hay dở trò kiện cáo vu vơ.

Có người phản bác:

- Còn bọn dân nọ thì ăn trên ngồi trốc, chỉ một số ít mà nắm hầu hết quyền và lợi của vùng này.

Họ cãi nhau không dứt bèn thưa với thầy, thầy cười:

- Cả hai đều phải cả, nếu quán xét nhân quả thì các con chẳng còn cãi nhau.

CÔNG DỤNG RIÊNG

Bọn người nọ có tiếng hay chống báng, kèn cựa nhau, sự việc nặng đến nỗi người bản xứ cũng biết. Họ xỉ xàm nhau:

- Bọn họ một người một chợ thì sống, ba người một chợ thì chết cả ba.

Ngày kia có buổi họp cộng đồng, chủ tọa cho bày la liệt bàn vuông, tròn, oval trong phòng họp. Khi bọn họ kéo đến lập tức bình phẩm, chê bai, cãi nhau không ai chịu ai. Một lát sau chủ tọa mới tăng hăng ra hiệu im lặng rồi nói:

- Những cái bàn này từ các phòng khác nhau, chúng có công dụng riêng, không thể bảo cái này tốt hay cái kia vô dụng.

Bọn người kia dường thấm ý tất cả ngồi im thin thít.

LÃO NGỒ

Vốn là tay thô tháo, quê mùa, dốt nát. Người ta sai lão đi quấy phá, nhiễu hại tứ tung. Lão làm rất ráo nên được phong làm: "Công dân tiên tiến." Lão hãnh diện lắm, khoe khắp làng nước. Những người trước kia lão ghen ghét nay mặc sức trả thù.

- Ông là công dân ưu tú đấy nhé, chúng mày biết tay ông!

Lão đứng giữa đình làng huênh hoang:

- Tớ là vô địch, từng đánh gục những kẻ to lớn hơn. Tớ là thông minh, trí tuệ đệ nhất đấy nhá!

Lão cho treo khẩu hiệu, cờ xí khắp làng; không biết thằng kẻ chữ cũng dốt hay chơi xỏ mà nó viết:

- Trí tuệ đệ nhất!